

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
1999/C 223/01	Euroens vekselkurs	1
1999/C 223/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
1999/C 223/03	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1617 — Royal & Sun Alliance/Trygg-Hansa) ⁽¹⁾	3
	EFTA-Domstolen	
1999/C 223/04	Meddelelse 1/99 — Vejledning om de nationale domstoles anmodning om rådgivende udtalelser	4
1999/C 223/05	Domstolens afgørelse af 12. juni 1998 i sag E-4/97 (beslutning om formaliteten i direkte søgsmål): Den Norske Bankforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden støttet af Kongeriget Norge repræsenteret ved Statsadvokaten (civile anliggender) (Statsstøtte — annullations-søgsmål vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning — formaliteten) (I henhold til artikel 25 i procesreglementet er kun den engelske udgave autentisk)	5
1999/C 223/06	Domstolens dom af 3. marts 1999 i sag E-4/97: Den Norske Bankforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden (Annullationssøgsmål vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning — statsstøtte — undtagelser fra EØS-aftalens artikel 59, stk. 2 — procedure-spørgsmål)	6
1999/C 223/07	Domstolens rådgivende udtalelse af 12. maj 1999 i sag E-5/98 (anmodning fra Hæstiréttur Íslands (Íslands højesteret) om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen i sagen Fagtún ehf. mod Byggingarnefnd Borgarholtsskóla, Íslands regering, Reykjavík by og Mosfellsbær kommune (Generelt forbud mod diskrimination — frie varebevægelser — forhandlinger efter udbud i offentlig udbudsprocedure) (I henhold til artikel 27, stk. 5, i procesreglementet er kun den engelske og den islandske udgave autentiske)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
1999/C 223/08	Anmodning ved beslutning af 23. juni 1999 fra Norges Høyesterett (Norges højeste domstol) om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen i sagen Storebrand Skadeforsikring AS mod Veronika Finanger (Sag E-1/1999)	7
1999/C 223/09	Dom af 20. maj 1999 i sag E-6/98: Den norske regering mod EFTA-Tilsynsmyndigheden (Påstand om annullering af EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse — Statsstøtte — Generelle foranstaltninger — Virkning for handelen — Støtteordninger)	7
	EFTA-Tilsynsmyndigheden	
1999/C 223/10	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 1, stk. 3, i protokol nr. 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol — EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse	8
1999/C 223/11	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 1, stk. 3, i protokol 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol — EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse	8
1999/C 223/12	Statsstøtte (99-002 Island) — Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 1, stk. 2, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, til andre EFTA-stater, EU's medlemsstater og interesserede parter vedrørende statsstøtte i form af midlertidig tilbagebetaling af omkostningerne til film produceret i Island (støtte 99-002)	9
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
	Kommissionen	
1999/C 223/13	Indkaldelse af forslag med henblik på tilskud til seminarer, konferencer eller andre aktiviteter på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet — VP/1999/012	12

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

4. august 1999

(1999/C 223/01)

1 euro	=	7,4415	danske kroner
	=	325,82	græske drakmer
	=	8,7555	svenske kroner
	=	0,6627	pund sterling
	=	1,0761	amerikanske dollar
	=	1,6114	canadiske dollar
	=	123,39	japanske yen
	=	1,6002	schweizerfranc
	=	8,303	norske kroner
	=	77,9383	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,633	australske dollar
	=	2,005	new zealandske dollar
	=	6,63599	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(1999/C 223/02)

(Fastsat den 3. august 1999 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	EUR pr. % vol/hl	% af OP °	Afsætningscentre	EUR pr. % vol/hl	% af OP °
<i>R I Orienteringspris *</i>	3,828		<i>A I Orienteringspris *</i>	3,828	
Heraklion	ingen noteringer		Athènes	ingen noteringer	
Patras	ingen noteringer		Heraklion	ingen noteringer	
Requena	ingen noteringer		Patras	ingen noteringer	
Reus	ingen noteringer		Alcázar de San Juan	ingen noteringer	
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer ⁽¹⁾		Almendralejo	ingen noteringer	
Bastia	ingen noteringer		Medina del Campo	ingen noteringer ⁽¹⁾	
Béziers	ingen noteringer		Ribadavia	ingen noteringer	
Montpellier	4,467	117 %	Vilafranca del Penedés	ingen noteringer	
Narbonne	ingen noteringer		Villar del Arzobispo	ingen noteringer ⁽¹⁾	
Nîmes	4,619	121 %	Villarrobledo	ingen noteringer ⁽¹⁾	
Perpignan	ingen noteringer		Bordeaux	ingen noteringer	
Asti	ingen noteringer		Nantes	ingen noteringer	
Firenze	ingen noteringer		Bari	ingen noteringer	
Lecce	ingen noteringer		Cagliari	3,099	81 %
Pescara	ingen noteringer		Chieti	ingen noteringer	
Reggio Emilia	4,132	108 %	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,737	71 %
Treviso	3,228	84 %	Trapani (Alcamo)	ingen noteringer	
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer		Treviso	2,763	72 %
Repræsentativ pris	4,210	110 %	Repræsentativ pris	2,755	72 %
<i>R II Orienteringspris *</i>	3,828			EUR/hl	
Heraklion	ingen noteringer		<i>A II Orienteringspris *</i>	82,810	
Patras	ingen noteringer		Rheinfalz (Oberhaardt)	40,903	49 %
Calatayud	ingen noteringer		Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer ⁽¹⁾	
Falset	ingen noteringer		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer	
Jumilla	ingen noteringer ⁽¹⁾		Repræsentativ pris	40,903	49 %
Navalcarnero	ingen noteringer ⁽¹⁾				
Requena	ingen noteringer		<i>A III Orienteringspris *</i>	94,570	
Toro	ingen noteringer		Mosel-Rheingau	ingen noteringer	
Villena	ingen noteringer		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer	
Bastia	ingen noteringer		Repræsentativ pris	ingen noteringer	
Brignoles	ingen noteringer				
Bari	ingen noteringer				
Barletta	ingen noteringer				
Cagliari	4,648	121 %			
Lecce	ingen noteringer				
Taranto	ingen noteringer				
Repræsentativ pris	4,648	121 %			
	EUR/hl				
<i>R III Orienteringspris *</i>	62,150				
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer				

⁽¹⁾ Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

* Anvendes fra den 1. februar 1995.

° OP = Orienteringspris.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag IV/M.1617 — Royal & Sun Alliance/Trygg-Hansa)**

(1999/C 223/03)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 26. juli 1999 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Royal & Sun Alliance Group plc (R & SA) via sit datterselskab Forsikringsselskabet Codan erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele virksomheden Trygg-Hansa Forsäkrings AB (THF), der for indeværende ejes af Skandinaviska Enskilda Banken AB, ved køb af aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— R & SA: livs- og ikke-livsforsikring, finansielle tjenester

— THF: skades- og ulykkesforsikring.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1617 — Royal & Sun Alliance/Trygg-Hansa kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

EFTA-DOMSTOLEN

MEDDELELSE 1/99

Vejledning om de nationale domstoles anmodning om rådgivende udtalelser

(1999/C 223/04)

Udviklingen af retsordenen i EØS er bl.a. et resultat af samarbejdet mellem EFTA-Domstolen og nationale domstole gennem ordningen med rådgivende udtalelser fastsat i artikel 34 i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽¹⁾.

Denne vejledning, som er rettet til alle interesserede parter, specielt de nationale domstole, har til formål at gøre dette samarbejde mere effektivt og at gøre det lettere for EFTA-Domstolen at imødekomme nationale domstoles behov ved at give nyttige svar på de spørgsmål, som rejses.

Det skal understreges, at der kun er tale om en vejledning, som ikke er bindende og ikke er udtryk for nogen fortolkning af bestemmelserne om ordningen med rådgivende udtalelser. Den indeholder alene praktiske oplysninger baseret på de erfaringer, som er gjort ved anvendelsen af denne ordning.

1. Enhver domstol i en EFTA-stat, der er part i EØS-aftalen (på nuværende tidspunkt Island, Liechtenstein og Norge), kan anmode EFTA-Domstolen om at fortolke en EØS-bestemmelse, uanset om den indgår i EØS-aftalen eller i den afledte ret, hvis den finder, at dette er nødvendigt for at kunne træffe afgørelse i en sag, den har til behandling ⁽²⁾.
2. En anmodning til EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse skal begrænse sig til at gælde fortolkningen af en EØS-bestemmelse, fordi EFTA-Domstolen ikke har kompetence til at fortolke national lovgivning. Den domstol, der fremsætter anmodningen, skal anvende den relevante EØS-bestemmelse i den konkrete sag, den har til behandling.
3. Anmodningen til EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse kan fremsættes i en hvilken som helst form, som er tilladt i national procesret. De nationale procedurer udsættes normalt, indtil Domstolen har afgivet sin udtalelse, men det er kun den nationale domstol, der kan træffe afgørelse om udsættelse af procedurerne i henhold til den nationale lovgivning.
4. Anmodningen til EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse kan fremsættes på den nationale domstols sprog ⁽³⁾. I så tilfælde vil spørgsmålene blive oversat til engelsk, som er EFTA-Domstolens sprog. Spørgsmål om fortolkning af EØS-bestemmelser er ofte af generel interesse, og EØS-medlemsstaterne, EFTA-organerne og Fællesskabets institutioner har således ret til at fremsætte deres bemærkninger. Det er derfor ønskværdigt, at anmodningen udformes så klart og præcist som muligt.

5. Anmodningen om en rådgivende udtalelse bør indeholde en kortfattet begrundelse, som samtidig er fuldstændig nok til at give Domstolen og de parter, der skal underrettes (EØS-medlemsstaterne, Fællesskabet, EFTA-Tilsynsmyndigheden og Kommissionen) en klar forståelse af hovedsagens faktiske og juridiske baggrund.

6. Anmodningen bør specielt indeholde ⁽⁴⁾:

- en redegørelse for de faktiske forhold, som er nødvendige for fuldt ud at kunne forstå hovedsagens juridiske betydning
- en oversigt over den nationale lovgivning, der måtte finde anvendelse
- en redegørelse for de grunde, som har fået den nationale domstol til at forelægge EFTA-Domstolen spørgsmålet eller spørgsmålene, og
- i givet fald en sammenfatning af parternes argumenter.

Målet bør være at gøre det muligt for EFTA-Domstolen at give den nationale domstol et svar, som kan være den til hjælp.

7. Den nationale domstol bør sikre sig, at selve forelæggelseskendelsen indeholder alle relevante oplysninger. Forelæggelseskendelsen bør normalt ikke indeholde bilag. Dog kan EFTA-Domstolen om nødvendigt anmode om relevante bilag.
8. En national domstol kan forelægge EFTA-Domstolen en anmodning om rådgivende udtalelse, så snart den finder, at en udtalelse om fortolkning af EØS-bestemmelserne er nødvendig på et eller flere punkter for at kunne afsige dom. Det skal imidlertid understreges, at det ikke er EFTA-Domstolens opgave at træffe afgørelse om faktiske forhold eller løse tvisten om fortolkning eller anvendelse af nationale bestemmelser. Det er derfor ønskværdigt, at der ikke træffes afgørelse om at anmode om en rådgivende udtalelse, før de nationale procedurer er så langt fremskredne, at den nationale domstol klart kan afgrænse den faktiske og juridiske baggrund for spørgsmålet. De spørgsmål, som rejses, bør også være af faktisk betydning for den sag, som er til behandling. Hypotetiske spørgsmål bør ikke forelægges ⁽⁵⁾. Under alle omstændigheder vil retsplejen være bedst tjent med at anmodningen ikke fremsættes, før begge parter er hørt.

⁽¹⁾ Sag E-1/95, Samuelsson (1994-1995) EFTA Court Report 145.

⁽²⁾ Sag E-1/94, Restamark (1994-1995) EFTA Court Report 17.

⁽³⁾ Se artikel 27, stk. 1, i procedurereglerne.

⁽⁴⁾ Se artikel 96, stk. 3, i procedurereglerne.

⁽⁵⁾ Sag E-6/96, Wilhelmsen (1997) EFTA Court Report 53.

9. Anmodningen om en rådgivende udtalelse sendes af den nationale domstol direkte til EFTA-Domstolen med anbefalet brev til følgende adresse:
- EFTA-Domstolen
Dommerkontoret
1, rue du Fort Thüngen
L-1499 Luxembourg
Telefon (352) 42 10 81
Fax (352) 43 43 89.
10. Dommerkontoret vil holde løbende kontakt med den nationale domstol, indtil den rådgivende udtalelse er afgivet, og fremsende kopier af de forskellige sagsdokumenter (specielt skriftlige sagsfremstillinger og retsmøderapporten). Domstolen vil også tilsende den nationale domstol sin rådgivende udtalelse. Domstolen sætter pris på at blive underrettet om anvendelsen af dens rådgivende udtalelse i de nationale procedurer og at få tilsendt en kopi af den nationale domstols endelige afgørelse.
11. Der opkræves intet gebyr i forbindelse med forelæggelse af en anmodning om rådgivende udtalelse for EFTA-Domstolen. Domstolen træffer ikke afgørelse om sagsomkostninger.

DOMSTOLENS AFGØRELSE

af 12. juni 1998

i sag E-4/97 (beslutning om formaliteten i direkte søgsmål): Den Norske Bankforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden støttet af Kongeriget Norge repræsenteret ved Statsadvokaten (civile anliggender) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — annulationssøgsmål vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning — formaliteten)

(I henhold til artikel 25 i procesreglementet er kun den engelske udgave autentisk)

(1999/C 223/05)

I sag E-4/97: Den Norske Bankforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, støttet af Kongeriget Norge repræsenteret ved Statsadvokaten (civile anliggender), anmodning om en kendelse om, at en klage, der er indbragt af Den Norske Bankforening i henhold til artikel 36 i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, med henblik på at få EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning af 9. juli 1997 erklæret ugyldig, kan realitetsbehandles. Domstolen sammensat af præsident Bjørn Haug, Thór Vilhjálmsson (refererende dommer) og dommer Carl Baudenbacher traf en afgørelse, hvis konklusion lyder som følger:

1. Klagen kan antages til realitetsbehandling.
2. Afgørelse om sagens omkostninger træffes på et senere tidspunkt.

⁽¹⁾ EFT C 366 af 4.12.1997, s. 7.

DOMSTOLENS DOM**af 3. marts 1999****i sag E-4/97: Den Norske Bankforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden****(Annulationssøgsmål vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning — statsstøtte — undtagelser fra EØS-aftalens artikel 59, stk. 2 — procedurespørgsmål)**

(1999/C 223/06)

I sag E-4/97, Den Norske Bankforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden — begæring om, at EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 177/97/KOL af 9. juli 1997 om påstået overtrædelse af EØS-aftalens konkurrence- og statsstøtteregler erklæres ugyldig — afsagde Domstolen, sammensat af præsident Bjørn Haug, dommer Carl Baudenbacher og Thór Vilhjálmsson (referende dommer) dom den 3. marts 1999, hvis konklusion lyder som følger:

1. EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 177/97/KOL af 9. juli 1997 erklæres ugyldig.
2. EFTA-Tilsynsmyndigheden pålægges at betale sagsøgers omkostninger i forbindelse med såvel formalitets- som realitetsbehandlingen. Den norske stat skal, som intervenient, og den islandske stat og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bære deres egne omkostninger.

DOMSTOLENS RÅDGIVENDE UDTALELSE**af 12. maj 1999****i sag E-5/98 (anmodning fra Hæstiréttur Íslands (Islands højesteret) om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen i sagen Fagtún ehf. mod Byggingarnefnd Borgarholtsskóla, Islands regering, Reykjavík by og Mosfellsbær kommune ⁽¹⁾)****(Generelt forbud mod diskrimination — frie varebevægelser — forhandlinger efter udbud i offentlig udbudsprocedure)**

(I henhold til artikel 27, stk. 5, i procesreglementet er kun den engelske og den islandske udgave autentiske)

(1999/C 223/07)

I sag E-5/98 — anmodning fra Hæstiréttur Íslands (Islands højesteret), Island, til Domstolen i henhold til artikel 34 i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol om en rådgivende udtalelse i sagen Fagtún ehf. mod Byggingarnefnd Borgarholtsskóla, Islands regering, Reykjavík by og Mosfellsbær kommune om fortolkning af artikel 4 og 11 i EØS-aftalen — afgav EFTA-Domstolen, sammensat af præsident Bjørn Haug, dommer Thór Vilhjálmsson og Carl Baudenbacher (referende dommer) og Gunnar Selvik (justitssekretær), en rådgivende udtalelse den 12. maj 1999, hvis konklusion lyder som følger:

En bestemmelse i en offentlig bygge- og anlægskontrakt, som er indføjet efter anmodning fra ordregiveren efter udbudsproceduren, og som bestemmer, at tagelementerne til byggeriet skal fremstilles i Island, udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion og er derfor forbudt i henhold til EØS-aftalens artikel 11. En sådan foranstaltning kan ikke begrundes med hensynet til beskyttelse af menneskers liv og sundhed i henhold til EØS-aftalens artikel 13.

⁽¹⁾ EFT C 331 af 29.10.1998, s. 25.

Anmodning ved beslutning af 23. juni 1999 fra Norges Høyesterett (Norges højeste domstol) om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen i sagen Storebrand Skadeforsikring AS mod Veronika Finanger

(Sag E-1/1999)

(1999/C 223/08)

Norges Høyesterett har ved sin beslutning af 23. juni 1999, som indgik til EFTA-Domstolens dommerkontor den 28. juni 1999, anmodet denne om at afgive en rådgivende udtalelse i sagen Storebrand Skadeforsikring AS mod Veronika Finanger om følgende spørgsmål:

Strider det mod EØS-bestemmelserne, at en person, som er frivillig passager i et motorkøretøj og derved bliver kvæstet, ikke har ret til erstatning, medmindre der foreligger særlige grunde, hvis passageren vidste eller burde have vidst, at motorkøretøjets fører var alkoholpåvirket, da ulykken fandt sted, og der var en årsagsforbindelse mellem den alkoholpåvirkede tilstand og ulykken?

DOM

af 20. maj 1999

i sag E-6/98: Den norske regering mod EFTA-Tilsynsmyndigheden

(Påstand om annullering af EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse — Statsstøtte — Generelle foranstaltninger — Virkning for handelen — Støtteordninger)

(1999/C 223/09)

I sag E-6/98: Den norske regering mod EFTA-Tilsynsmyndigheden — Påstand om annullering af EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 165/98/KOL af 2. juli 1998 om statsstøtte i form af regionalt differentieret arbejdsgiverafgift (Norge) (støtte nr. 95-010) har Domstolen, sammensat af præsident Bjørn Haug og dommerne Carl Baudenbacher og Thór Vilhjálmsson (refererende dommer) den 20. maj 1999 afsagt følgende dom:

1. Sagen afvises.
 2. Den norske regering pålægges at betale EFTA-Tilsynsmyndighedens sagsomkostninger.
-

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 1, stk. 3, i protokol nr. 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol

EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse

(1999/C 223/10)

Dato for vedtagelse af beslutningen:	12. maj 1999
EFTA-stat:	Norge
Sag nr.:	98-014
Støtteordning:	Anmeldelse af ny støtteordning (låneordning); Statens Miljøfond
Formål:	At støtte projekter, som går videre end obligatoriske miljøstandarder
Retsgrundlag:	Statsbudgettet for 1998, kongelig resolution af 22. maj 1998, lov om Statens nærings- og distriktsudviklingsfond af 3. juli 1992, nr. 97
Rammebeløb:	Lånerammen for 1998 er 250 mio. NKR (28,5 mio. EUR)
Støttebeløb/støtteintensitet:	Op til 30 % brutto med yderligere 10 % brutto for små og mellemstore virksomheder (SMV)
Varighed:	Individuel tildeling af støtte af ubestemt varighed, men fastsættes af Stortinget hvert år i forbindelse med behandlingen af statsbudgettet

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 1, stk. 3, i protokol 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol

EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse

(1999/C 223/11)

Dato for vedtagelse af beslutningen:	10.3.1999
EFTA-stat:	Norge
Sag nr.:	98-015
Støtteordning:	Anmeldelse af individuel støtte til Granvin Bruk P/L fra landbrugets udviklingsfond, der administreres af fylkesmannen i Hordaland
Formål:	Støtte til regionaludvikling i støtteberettigede områder i Norge
Retsgrundlag:	Landbrugsministeriets bestemmelser om landbrugets udviklingsfond af 9. februar 1996
Rammebeløb:	Støtte fra landbrugets udviklingsfond: 3 mio. NOK
Støtteintensitet:	3,05 % NSÆ af investeringsomkostninger i fast produktionsanlæg
Varighed:	Tildeling af individuel støtte

STATSSTØTTE

(99-002 Island)

Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 1, stk. 2, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, til andre EFTA-stater, EU's medlemsstater og interesserede parter vedrørende statsstøtte i form af midlertidig tilbagebetaling af omkostningerne til film produceret i Island (støtte 99-002)

(1999/C 223/12)

Ved beslutning nr. 114/99/KOL af 4. juni 1999, hvis hovedindhold er gengivet nedenfor, har EFTA-Tilsynsmyndigheden indledt en sag i henhold til artikel 1, stk. 2, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen. Den islandske regering har fået tilsendt en kopi af beslutningen.

»I. KENDSGERNINGER

1. Anmeldelse

Ved brev fra Industri- og Handelsministeriet dateret den 10. marts 1999, som Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede den 7. april 1999 (dok. nr. 99-2531-A), anmeldte de islandske myndigheder i henhold til artikel 1, stk. 3, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen en række foranstaltninger for fordel for filmproduktion i Island. Det siges i brevet, at de islandske myndigheder ikke er sikre på, om statsstøtte til kulturelle aktiviteter, såsom produktion af spillefilm, kræver anmeldelse. Brevet var vedlagt et forslag til om midlertidig tilbagebetaling af omkostningerne til film produceret i Island.

Tilsynsmyndigheden har senere erfaret, at et lovforslag om samme emne blev vedtaget af det islandske parlament den 11. marts 1999 (lov nr. 43/1999).

2. Generel beskrivelse af foranstaltningerne

I henhold til den første artikel i den islandske lov er formålet med foranstaltningerne at tiltrække udenlandske filmselskaber til Island for at producere film og tv-programmer ved at tilbagebetale en vis procentdel af produktionsomkostningerne i Island. Loven er af midlertidig art, da der ikke vil blive givet støtte til film, hvor produktionen først sættes i gang efter 2005.

Udtrykket »produktionsomkostninger« betyder efter islandsk lovgivning alle forretningsudgifter og fradrag i indkomsten på grundlag af selskabsskatteloven. Det er imidlertid en betingelse, at omkostninger opstår i Island, og at lønninger og betalinger til underkontrahenter er underkastet beskatning i Island.

Ansøgninger om tilbagebetaling sendes til Industriministeriet, før projektet sættes i gang. Industriministeren udpeger en

udvalg til at behandle ansøgninger og til at stille forslag om støttebeløb i hvert enkelt tilfælde.

For at komme i betragtning skal ansøgningen opfylde følgende betingelser:

- a) Der skal være etableret en virksomhed i Island til produktionen af filmen.
- b) Der udarbejdes en detaljeret plan over produktionsomkostninger og finansiering.
- c) Mindsteproduktionsomkostningerne for film, der kan komme i betragtning, skal som generel regel være mindst 80 mio ISK.
- d) Når først filmen er færdig, skal produktionsomkostningerne efterkontrolleres af en revisor.
- e) Produktionen af filmen skal være afsluttet senest tre år, efter at tilbagebetalingen har fundet sted.

Hvis ovennævnte betingelser ikke opfyldes, kan tilbagebetalingen afvises.

Tilbagebetalingen af produktionsomkostningerne sker på følgende måde:

I årene 1999-2002: 12 %

I årene 2003-2005: 9 %.

Hvis produktionsomkostningerne ligger på et beløb mellem 80 mio. og 100 mio. ISK, reduceres tilbagebetalingsprocenten med halvdelen. For film, hvis produktionsomkostninger ligger mellem 101 mio. og 120 mio. ISK, reduceres ovennævnte procentsatser med en fjerdedel. Dette indebærer, at den fulde sats kun gælder for film, hvis produktionsomkostninger når op på 121 mio. ISK, og at der ikke ydes tilbagebetaling for film, hvis produktionsomkostninger ligger under 80 mio. ISK.

Industriministeren træffer afgørelserne om tilbagebetaling. De baseres på de reviderede produktionsomkostninger. Procentsatsen afgøres på grundlag af det år, hvor produktionen sættes i gang.

Tilbagebetalingen finder ikke sted, før produktionen er afsluttet, og når den virksomhed, der er etableret med henblik på produktionen af filmen, er opløst. Eventuel skatter og afgifter til stat eller kommune fradrages.

Hvis ansøgeren har modtaget et tilskud fra den islandske filmfond (»Kvikmyndasjóður Íslands«) til produktion af samme film, vil han ikke kunne anmode om tilbagebetaling på grundlag af de heri beskrevne foranstaltninger.

Industriministeren er bemyndiget til at udstede forskrifter om gennemførelsen af loven.

I ministeriets brev med anmeldelsen af støtteordningen siges det, at målet er at skabe større diversitet og produktion af spillefilm og tv-serier i Island. Det understreges også i brevet, at lovudkastet hverken forudsætter nationalitet eller stiller særlige sprogkrav.

I de forklarende noter til lovudkastet siges det bl.a., at selv om tilbagebetalinger først vil finde sted, efter at filmene er færdigindspillet, vil ministeriet, før projektet sættes i gang, træffe en afgørelse på grundlag af ansøgningen, om filmen opfylder kriterierne for tilbagebetaling. I sådanne tilfælde vil ministeriet udstede en garanti til producenten om, at en vis procentdel af produktionsomkostningerne i Island vil blive tilbagebetalt, når produktionen er afsluttet.

II. VURDERING

1. Statsstøttebegrebet og den aktuelle statsstøtteforanstaltning

I artikel 61, stk. 1, er det bestemt, at:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

Dette indebærer, at hvis en foranstaltning skal udgøre statsstøtte, skal alle fire kumulative kriterier være opfyldt. Foranstaltningen skal: 1) udgøre en finansiel fordel for en virksomhed eller virksomheder, 2) ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler, 3) være specifik i sin art og 4) kunne fordreje konkurrencen og påvirke handelen i EØS-området.

Det skal for det første bemærkes, at filmproduktion er en industri, der er fuldt omfattet af EØS-aftalen og ikke påvirket af den begrænsning af aftalens rækkevidde, der er fastlagt i artikel 8.

En foranstaltning, der subsidierer produktionsomkostningerne for visse film på grundlag af ansøgninger fra filmproducenter,

der opererer i Island, udgør en finansiel fordel for visse virksomheder og er desuden specifik i sin art. Støtten til foranstaltningen, som udgør direkte subsidier fra staten, ydes helt klart af staten. De første tre betingelser er derfor opfyldt.

Generelt påvirker støtteforanstaltninger konkurrencen og handelen mellem de kontraherende parter inden for EØS, forudsat at den modtagende virksomhed beskæftiger sig med en økonomisk aktivitet, der indebærer handel mellem de kontraherende parter, og at støtten styrker virksomhedens stilling sammenlignet med konkurrerende virksomheders stilling. Denne regel gælder ikke blot for virksomheder, der beskæftiger sig med eksport, men også for importkonkurrerende virksomheder. Desuden er der sandsynlighed for, at den samme regel på grund af EØS-markedernes indbyrdes afhængighed vil gælde for modtagere af støtte, der har til hensigt at eksportere næsten hele deres produktion til markeder uden for EØS.

Indvirkning på handelen fra støtteforanstaltningerne til fordel for filmproduktion og produktion af tv-serier afhænger bl.a. af de typer film, der støttes, og det publikum, som de pågældende film er møntet på. I det foreliggende tilfælde begrænser eller afgrænser støtteforanstaltningerne på ingen måde de typer film og tv-serier, der er kvalificeret til støtte på grundlag af sådanne kriterier.

Som nævnt ovenfor er målet med loven at tiltrække udenlandske filmselskaber til at producere film og tv-programmer i Island. Ifølge finansministerens opfattelse, der er trykt som et bilag til lovudkastet, forekommer det højst sandsynligt, at det mål reelt vil blive nået. Finansministeriet skønner, at lovforslagets årlige omkostninger for budgettet vil ligge omkring 100-300 mio. ISK, hvoraf kun 20-30 mio. ISK vil blive ydet til indenlandske film. Tilsynsmyndigheden konkluderer derfor, at foranstaltningerne vil fordreje konkurrencen og få betydelig indvirkning på handelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen.

2. Proceduremæssige forpligtelser

Det fastsættes i artikel 1, stk. 3, i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, at EFTA-staterne er forpligtede til at anmelde planer om at yde eller ændre støtte til Tilsynsmyndigheden i så god tid, at Tilsynsmyndigheden kan træffe afgørelse i sagen og til ikke at føre de foreslåede foranstaltninger ud i livet, før proceduren for EFTA-Tilsynsmyndigheden har ført til en endelig beslutning. I henhold til bestemmelserne om tidsfrister i del II i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte, som er baseret på retspraksis, betyder »god tid« i denne forbindelse to måneder fra den dato, hvor Tilsynsmyndigheden har modtaget en fuldstændig anmeldelse.

De pågældende foranstaltninger blev anmeldt ved brev fra Industri- og Handelsministeriet dateret den 10. marts 1999 og blev modtaget af Tilsynsmyndigheden den 7. april 1999. Ifølge de oplysninger, som Tilsynsmyndigheden er i besiddelse af, ser det imidlertid ud til, at det lovforslag, der var vedlagt anmeldelsen, blev vedtaget af det islandske parlament den 11. marts 1999, dvs. kun en dag efter at brevet var dateret, og før det ankom til EFTA's Tilsynsmyndighed. Loven bemyndiger industiministeren til at anvende den uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden konkluderer derfor, at de islandske myndigheder ved at anmelde foranstaltningerne sent og gennemføre dem uden at afvente EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning har undladt at respektere de proceduremæssige forpligtelser. Foranstaltningerne er derfor ulovlige af proceduremæssige grunde.

3. Vurdering af de relevante statsstøtteregler

De støtteforanstaltninger, der gennemføres ved hjælp af loven, begunstiger en bestemt sektor og udgør desuden driftsstøtte. Tilsynsmyndigheden har i princippet forbehold over for driftsstøtte og godkender kun sådan støtte under ganske særlige omstændigheder. Imidlertid må det erkendes, at Europa-Kommissionen har været positivt indstillet over for støtte til filmindustrien, selv når denne støtte har omfattet driftsstøtte, forudsat at støtten er nødvendig for at fremme kultur og bevare kulturarven, og forudsat at støtten overholder visse fundamentale regler i EF-traktaten, såsom at der ikke må ske forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og at den frie udveksling af varer, personer og kapital i EØS sikres.

Det skal bemærkes, at de materielle regler i EØS-aftalen på dette område ikke er identiske med reglerne i EF-traktaten. Dette skyldes, at der som led i Maastricht-traktaten blev tilføjet en ny undtagelsesbestemmelse, artikel 92, stk. 3, litra d), til EF-traktaten, der åbner mulighed for at yde støtte til »fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser«. Denne undtagelse er ikke taget med i EØS-traktaten. Tilsynsmyndigheden kan derfor kun tage udgangspunkt i de undtagelser, der er fastsat i EØS-aftalen, særlig artikel 61, stk. 3, litra c). Imidlertid ser det ikke ud til, at Kommissionens beslutninger på dette område hidtil har indebåret nogen større politisk ændring. Det er Tilsynsmyndighedens opfattelse, at den i sine beslutninger kan tage hensyn til beslutninger, der er truffet af Kommissionen forud for indførelsen af undtagelsen, dvs. baseret på EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), samt senere beslutninger, dvs. baseret på EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), samt senere beslutninger baseret på artikel 92, stk. 3, litra d), som ikke afviger fra den tidligere politik og kunne være blevet godkendt i henhold til litra c).

Hverken Kommissionen eller EFTA-Tilsynsmyndigheden har hidtil udsendt nogen retningslinjer om støtte til filmindustrien.

Sådan støtte skal derfor vurderes udelukkende med henvisning til de primære regler om statsstøtte og de to tilsynsmyndigheders rets- og beslutningspraksis.

Når det drejer sig om støtte til et lokalt tv-program eller til film, der optages i et mindre udbredt sprog som islandsk, som ikke tales i større udstrækning uden for landets grænser, og når emnet for sådanne film samtidig er forholdsvis »snævert« i omfang og hovedsagelig af interesse for lokalbefolkningen, vil en sådan støtte normalt kun have begrænsede indvirkninger på handelen, og der vil normalt være vanskeligheder med udelukkende at finansiere filmene på markedsvilkår. Der kan derfor være gode grunde til at yde støtte til sådanne film. På den anden side vil støtte til film der optages på et verdenssprog, og som bygger på emner, der er af almen interesse uanset seernes nationalitet, normalt påvirke handelen mellem de kontraherende parter på samme måde som andre subsidier i handelsfølsomme sektorer.

Det bemærkes igen, at den anmeldte islandske lov på ingen måde begrænser eller afgrænser, hvilke typer film der kan ydes støtte til, dvs. med hensyn til emner, markeder eller målpublikum osv. Dette er i overensstemmelse med det mål, der er fastsat i artikel 1, f.eks. at tiltrække udenlandske filmproducenter til Island. Loven er på ingen måde begrænset til at støtte film og tv-programmer af særlig kulturel værdi og kunne i lige så høj grad bruges til at støtte film af ren underholdningskarakter. Markedet for sådanne film er et globalt marked. Støtte til sådanne film er generelt ikke nødvendig for, at filmene kan produceres, men vil normalt snarere være afgørende for, hvor produktionen finder sted.

Tilsynsmyndigheden har derfor alvorlig tvivl med hensyn til, om statsstøtten til filmindustrien af den type, som den islandske lov vedrører, kan omfattes af undtagelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2 eller 3. Den ser sig derfor nødsaget til at indlede den procedure, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen. Det skal imidlertid bemærkes, at denne stillingtagen på ingen måde kan foregribe Tilsynsmyndighedens endelige stillingtagen i sagen. Formålet med behandlingen efter artikel 1, stk. 2, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen er at sikre en tilbundsående gennemgang af sagen, hvor alle involverede parter gives mulighed for at komme til orde.

EFTA-Tilsynsmyndigheden opfordrer hermed EFTA's medlemsstater, EU's medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de berørte foranstaltninger inden en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne bedes sendt til:

EFTA-Tilsynsmyndigheden
Rue de Trèves/Trierstraat 74
B-1040 Bruxelles/Brussel.

Bemærkningerne vil blive videregivet til den islandske regering.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Indkaldelse af forslag med henblik på tilskud til seminarer, konferencer eller andre aktiviteter på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet — VP/1999/012

(1999/C 223/13)

Den 23. februar 1998 fastlagde Rådet ved en afgørelse et nyt retsgrundlag for fællesskabsaktiviteter i forbindelse med analyse, forskning og samarbejde mellem medlemsstaterne på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet. I forbindelse med denne afgørelse blev der oprettet en ny budgetkonto B5-5 0 2 0 for tidsrummet 1998-2000. Denne indkaldelse af forslag omfatter de tilskud, der kan bevilges for 1999. Rådets afgørelse tager sigte på, at der fastlægges en integreret fremgangsmåde for fornyelse og rationalisering af Fællesskabets indsats på dette område. Målsætningerne i forbindelse med denne fremgangsmåde er indeholdt i arbejdsprogrammet for 1999, hvor et centralt mål består i udviklingen af en aktiv oplysningspolitik. Det vigtigste virkemiddel til gennemførelsen heraf består i, at der ydes finansiel støtte til seminarer, konferencer og lignende aktiviteter med sigte på videreformidling af resultaterne af de initiativer, der iværksættes.

Arbejdsprogrammet for 1999 kæder Rådets afgørelse sammen med det bredere sigte, som beskæftigelsesstrategien og Luxembourg-processen er udtryk for. Målsætningerne i denne indkaldelse af forslag er derfor nært knyttet til de principper og mål, der beskrives i Rådets resolution om retningslinjerne for beskæftigelsen i 1999.

Det er tanken, at forslagene skal komme fra ikke-statslige organisationer uden økonomisk udbytte som formål, der er etableret i én eller flere af EU's eller EFTA's medlemsstater. Foranstaltninger, hvortil der anmodes om tilskud, bør indebære et samarbejde mellem organisationer/partnere fra mindst tre medlemsstater.

Tilskuddet bevilges efter gennemgang af den ansøgende organisations vedtægter, forrige års regnskaber, et detaljeret program og et detaljeret foreløbigt budget, der viser alle indtægter og udgifter i forbindelse med det projekt/den foranstaltning, hvortil der anmodes om tilskud, samt en beskrivelse af den ansøgende organisations aktiviteter inden for de pågældende områder.

De aktiviteter, som vil blive prioriteret, skal fokusere på

- erhvervssektorer i EU, hvor der er stor vækst i beskæftigelsen, samt rammebetingelser og politikker, der fremmer vækst i beskæftigelsen
- de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af økonomisk og politisk integration, der rækker ud over EU's medlemsstater, samt foranstaltninger og valg inden for tilknyttede politikområder

— beskæftigelsesmuligheder for særligt udsatte grupper, især arbejdsmarkedsspørgsmål vedrørende lavtlønsområder, ufaglært arbejde, indkomstspredning og lønforskelle, med særlig vægt på varig jobskabelse

— udveksling af erfaringer vedrørende empiriske undersøgelser af arbejdsmarkedsforhold, især evaluering af beskæftigelsespolitik ved hjælp af longitudinale analyser.

Der er et budget på i alt 1,2 mio. EUR til rådighed. Det forventede antal støttemodtagere er på mellem 10-20 (det gennemsnitlige tilskud forventes derfor at andrage mellem 60 000 EUR og 120 000 EUR). De samlede udgifter til de foreslåede foranstaltninger bør ikke være under 50 000 EUR. Under alle omstændigheder vil der ikke blive ydet tilskud på under 30 000 EUR eller over 300 000 EUR. Tilskuddet kommer under ingen omstændigheder til at overstige 75 % af de tilskudsberettigede udgifter.

Oplysningsmaterialet i forbindelse med denne indkaldelse af forslag består af indkaldelsens fulde ordlyd, ansøgningsformularen og de almindelige betingelser for De Europæiske Fællesskabers støtteaftaler og kan fås:

1. ved at skrive til:
Europa-Kommissionen
Generaldirektorat V.A.1
VP/1999/012
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
2. ved at sende en fax til **(32-2) 299 45 71**, reference VP/1999/012
3. ved at sende en e-mail til:
vp-1999-012@bxl.dg5.cec.be
4. ved at downloade fra GD V's websted:
http://www.europa.eu.int/comm/dg05/index_en.htm

Ansøgningsskemaet og alle de dokumenter, der indgår som del af ansøgningen, skal sendes anbefalet i tre eksemplarer til den adresse, der er anført i den egentlige indkaldelse af forslag, senest den 1. oktober 1999 (poststemplets dato er afgørende).